

Tydzień VII

Tajemnice książek

Propozycja zadań dla dzieci 5-6-letnich

Spis treści :

Zadanie 1. Wiersze o książkach

Zadanie 2. Prośby książki (zasady postępowania z książką)

Zadanie 3. Opowiadanie „Mała książka o książce” – A. Filipkowska (propozycja do tematu jak powstaje książka)

Zadanie 4. Jak powstaje książka? – historyjka obrazkowa

Zadanie 5. Ilustracje: „W bibliotece”, „W księgarni”

Zadanie 6. Rymowanka „Ja jestem książka”

Zadanie 7 KARTY PRACY (od 7 do 17)

Zabawy ruchowe, ćwiczenia ruchowe

Linki z filmami i muzyką

Zadanie 1 Słuchanie wiersza i rozmowa na jego temat.

"Nad książką" Cz. Janczarski

*Wieczorem biorę książkę z półki,
za oknem cicho wiatr szeleści.
Stronice książki - przyjaciółki
przeróżne prawią opowieści.
Książki o ludziach mówią dawnych,
o morzach, wyspach, miastach, lasach,
o bohaterach, wodzach sławnych,
o naszych i o dawnych czasach.*

„Smutna książeczka”

Pewnego dnia ze swej półeczki,
skoczyły na ziemię wszystkie książeczki.
Razem tańczyły, razem śpiewały,
I bardzo dobrze się rozumiały.
Lecz jena książeczka w kącie została,
taka samotna i taka mała.
Bo wczoraj Basia, jedna z dziewczynek,
karteczki z niej powyrywała
i długopisem strony popisała.
Cichutko w kącie książeczka płakała,
bo do czytania się nie nadawała.
Pamiętajcie zatem dzieci kochane,
że książeczki chcą i lubią być szanowane.

„Skarga Książki”

Jestem książką z dużej szafy.
Wszyscy mówią, żem ciekawa,
więc mnie ciągle ktoś pożycza,
lecz nie cieszy mnie ta sława.
Miałam papier bielusiński,
ślady na nim Florka ręki.
Pozginał Jaś mi rogi,
Julek na mnie kładł pierogi.
Krzyś ze swym zwyczajem zgodnie,
trzymał mnie aż trzy tygodnie.
Narysował na okładce
Staś diabełka, małpkę w klatce.
Anka, Władka siostra mała,
ta mi kartki dwie wyrwała.
Cóż mi z tego, żem ciekawa,
dłużej żyć tak nie potrafię.
Nie będziecie mnie szanować,
to się na klucz zamknę w szafie.

Wiersz „Kłopoty w bibliotece” M. Przewoźniak

Książkom w pewnej bibliotece
nudziło się tak dalece,
że ni z tego, ni z owego
zaczęły grać w chowanego.
„Calineczka” się schowała
za ogromny „Atlas ryb”.
Szuka krasnal Hałabała,
gdzie się przed nim Plastuś skrył.
Tak się wszystkie wymieszały,
że ta pani w bluzce w prążki
chodzi tutaj już dzień cały,
nie znajdując żadnej książki.

Wiersz „Trójkątna bajka” Danuta Wawilow

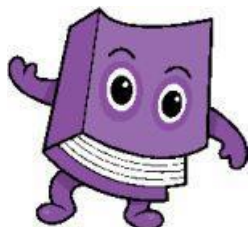
Była raz sobie skała
bardzo dziwna, TRÓJKĄTNA,
stał na tej skale pałac,
bardzo dziwny, TRÓJKĄTNY.
W pałacu tym na tronie
bardzo dziwnym, TRÓJKĄTNYM,
zasiadał król w koronie
bardzo dziwnej, TRÓJKĄTNEJ,
i patrzył z okna wieży
bardzo dziwnej, TRÓJKĄTNEJ,
na dzielnych swych rycerzy
bardzo dziwnych, TRÓJKĄTNYCH.
Aż kiedyś raz dworacy
na szczerozłotej tacy
przynieśli mu śniadanie
wykwintne niesłychanie -
a było to nieduże
zwyczajne jajko kurze,
bardzo dziwne,
OKRĄGŁE!
I krzyknął król:
„No wiecie!
Toż to prawdziwa bajka!
Pomyśleć, że na świecie
są takie cudne jajka!
Więc niech mi odtąd wszędzie
OKRĄGŁYM wszystko będzie!”
Dworacy - nieboracy
zabrali się do pracy
i w ciągu jednej chwili
jak kazał, tak zrobili.
I odtąd stała skała
bardzo dziwna, OKRĄGŁA,
a na tej skale pałac
bardzo dziwny, OKRĄGŁY,

w pałacu zaś na tronie
bardzo dziwnym, OKRĄGŁYM,
zasiadał król w koronie
bardzo dziwnej, OKRĄGŁEJ,
i patrzył z okna wieży
bardzo dziwnej, OKRĄGŁEJ,
na dzielnych swych rycerzy
bardzo dziwnych, OKRĄGŁYCH.

Pytania do wiersza: Jak najpierw wyglądało królestwo? Jak wyglądało po zmianach ? Jakie figury wystąpiły w wierszy? Jakie jeszcze znasz figury?

Zadanie 2 Prośby książki

PROŚBA KSIĄŻKI DO DZIECI

1. Chcę być zawsze czysta i ładna.
2. Dotykaj mnie tylko czystymi rękami.
3. Nie czytaj przy jedzeniu bo mnie pobrudzisz.
4. Nie przełamuj mi grzbietu
5. Używaj zakładki.
6. Nie śliń palca gdy przewracasz moje kartki.
7. Nie zaginaj moich rogów.
8. Nie pisz i nie rysuj po moich kartkach.
9. Nie lubię spać na podłodze-odłóż mnie na półkę.
10. Zaprzyjaźnij się ze mną a pokażę ci cały świat i nauczę wielu rzeczy.

Polecenie: Naucz się na pamięć rymowanki.

Szanuj książki!

Twoja książka nie lubi,
gdy swoje kartki gubi
i dlatego grzecznie prosi,
byś jej nigdy nie tarosił

Zadanie 3

Mała książka o książce (opowiadanie)

Agnieszka Filipkowska (propozycja do tematu jak powstaje książka)

Julka już od kilku dni nie chodziła do przedszkola. Miała anginę i musiała zostać w domu. Mama nie zawsze miała czas, żeby się z nią pobawić, czy poczytać jej jakąś książkę, bo była zajęta nadrabianiem zaległości w pracy. Żeby się nie nudzić, dziewczynka wymyślała sobie przeróżne zajęcia. Najbardziej spодobało jej się tworzenie własnych, barwnie ilustrowanych książeczek. Kilka kartek papieru składała na pół, wkładała jedną w drugą i po zrobieniu na grzbiecie dwóch otworów dziurkaczem, łączyła wszystko razem ozdobną wstążeczką. Potem zabierała się do wypełniania stron obrazkową opowieścią, gdzieś tam opatrzoną prostym słowem, które już potrafiła samodzielnie napisać.

– Mamo, jak będę duża, to zostanę księgarnią – oznajmiła pewnego dnia Julka pochłonięta ozdabianiem swoich małych arcydzieł.

– Doprawdy? – rzuciła mama, zerkając na córkę znad laptopa, po czym zanurzyła usta w zimnej już kawie, tylko po to, by nie wybuchnąć śmiechem. – To znaczy, czym dokładnie będziesz się zajmować?

– No jak to czym? Robieniem książek, tak jak teraz – odpowiedziała dziewczynka.

– Wiesz, córciu, księgarnia to właściwie nie jest osoba, tylko miejsce, taki sklep, w którym można kupić książki. I tam pracują księgarze albo księgarki, czyli osoby, które powinny znać się na literaturze, umieć coś doradzić, polecić – wyjaśniła mama. – Ale zanim książka trafi do księgarni, nad jej powstaniem pracuje wiele osób.

– No popatrz, a ja robię wszystko sama i to jeszcze z anginą – rzekła z dumą Julka.

– Tak, jesteś bardzo dzielna – przyznała ze śmiechem mama. – I wiesz co? Mam dla ciebie ciekawe zadanie. Co powiesz na stworzenie książki o tym, jak powstaje książka?

– Super pomysł! – ucieszyła się mała artystka. – To od czego powinnam zacząć?

– Hmm... Najpierw powinnaś narysować las.

– Jak to? To książki powstają w lesie?

– Nie w lesie, tylko z lasu, a dokładnie z rosnących w nim drzew, które są ścinane, potem odpowiednio mielone i w specjalnej fabryce przetwarzane na papier – sprostowała mama.

Julka zostawiła na razie stronę okładki pustą. Na kolejnej zaś naszkicowała stojące w szeregu

drzewa o rozłożystych koronach. Od nich skierowała strzałkę w stronę złożonej z prostokątów i trójkątów fabryki z dymiącymi kominami. A dalej narysowała pokątną stertę papierów. I czekała na dalsze wskazówki.

– Teraz potrzebujemy autora, czyli osoby, która wymyśli opowieść. Od niego wszystko zależy. To on tworzy świat, jaki będziesz sobie później wyobrażać jako czytelnik. Zapełnia ten świat bohaterami, którym pozwala przeżywać różne przygody – kontynuowała mama. – To on w magiczny sposób przemienia pustą kartkę papieru w barwną, tętniącą życiem historię.

W Julkowej książeczce wnet pojawił się pochylony nad dużym zeszytem mężczyzna w okularach, trzymający w ręce coś, co chyba miało być długopisem. Z głowy pisarza „wypączkowała” chmurka pełna pomysłów autora. Była tam królewna w krzywej koronie, zięjący pomarańczowym ogniem smok i rycerz z mieczem w dłoni.

– Piękne te twoje rysunki – skomentowała mama z uznaniem. – Może zamiast księgarnią, zostaniesz ilustratorką. To kolejna ważna osoba tworząca książkę.

– Czasami ważniejsza od pisarza, prawda? Bo w niektórych książkach są tylko obrazki, tak jak w mojej! – ożywiła się Julka. – Wiem! Na następnej stronie narysuję siebie, jak tworzę ilustracje do mojej książki! – I tak też zrobiła.

– Dobrze, to teraz czas na współpracę z wydawnictwem – podsumowała mama. – Pracują tam redaktorzy, którzy podpowiadają autorowi, jak ulepszyć napisany tekst, dokonują korekty, czyli poprawiają znalezione błędy, i przygotowują książkę do druku.

– A na czym polega to przygotowanie? – zainteresowała się mała ilustratorka.

– Na wybraniu odpowiedniego koloru, kształtu czy wielkości liter, rozmieszczeniu tekstu oraz ilustracji na stronie, na zaprojektowaniu okładki i stron tytułowych – wyliczała mama. – O, widzę, że już naszkicowałaś małe wydawnictwo.

– Tak, tu jest redaktor, który czyta książkę i poprawia błędy – objaśniała Julka, wskazując postać siedzącą przy nieforemnym biurku. – A ten wybiera najładniejsze literki z tych powieszonych na maleńkich wieszaczkach.

– Pięknie! – zachwyciła się mama. – Choć wiesz, dziś pisarze i redaktorzy zwykle pracują na

komputerach, tak jest szybciej i wygodniej – dodała rozbawiona. – Ciekawa jestem, jak narysujesz drukarnię, do której właśnie zmierzamy. Są tam specjalne maszyny, które na ogromnych arkuszach papieru drukują wiele stron książki jednocześnie. Potem te arkusze trzeba odpowiednio pociąć, złożyć w całość i skleić albo zszyć. A na koniec oprawić w piękną okładkę. I tak powstał szkic drukarni, w której drukarze, niczym dzielne krawcowe, próbowali okiełznać pokrytą mrówczym pismem płachtę papieru za pomocą nożyczek oraz igły z nitką.

Brawo, Julciu! – Mama pogładziła córkę po głowie. – Tak właśnie powstaje książka, która zostanie teraz wysłana do księgarni, gdzie stanie na półce, a potem trafi do rąk czytelników.

– A moja, jak już wyzdrowieję, trafi do Julka, którego narysuję na okładce z otwartą książką na kolanach! – oznajmiła radośnie dziewczynka, dumna ze swojego dzieła.

Opiekun czyta dziecku wierszyk:

Jak powstaje każda książka? Kto słuchał, odpowie.

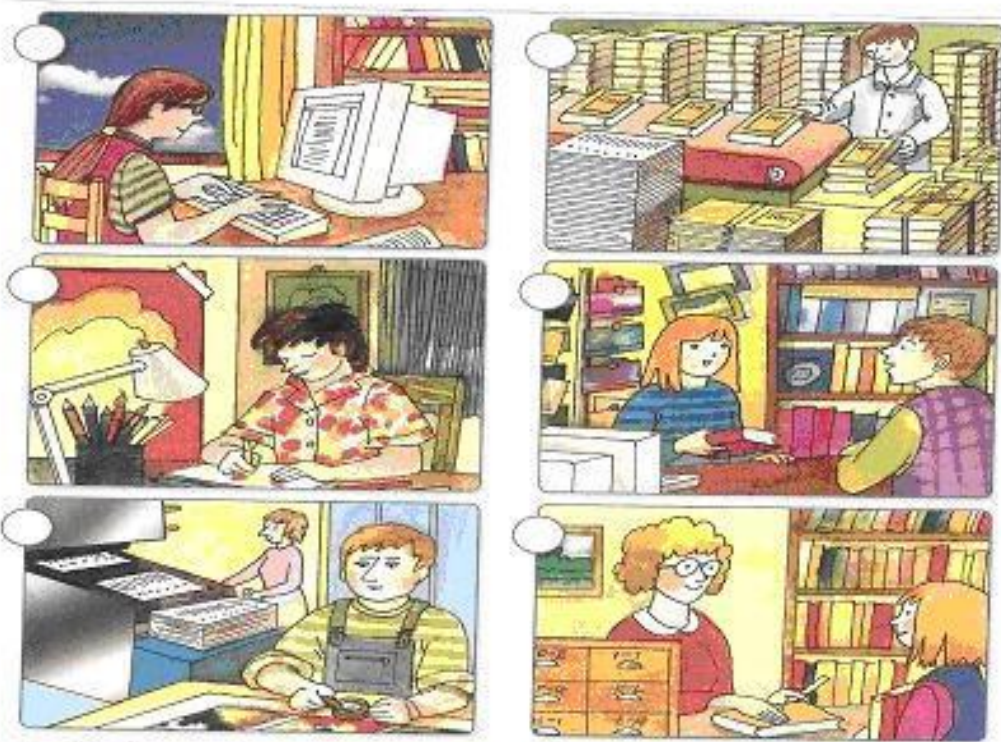
Najpierw rodzi się w pisarza pomysłowej głowie.

Gdy redaktor w wydawnictwie tekst dobrze ogarnie,

O druk, cięcie i oprawę poprosi drukarnię.

Zadanie 4 Uporządkuj obrazki we właściwej kolejności

Historia jednej książki – Jak powstaje książka?

●●● Książkę wypożyczam w bibliotece.
●●● W introligatorni oprawia się książkę.
●● Grafik rysuje ilustracje do książki.

●●● Książkę drukuje się w drukarni.
● Autor pisze książkę.
●●● Książkę kupuje się w księgarni.

Zadanie 5 „

Ilustracja „W bibliotece”

Ilustracja „W księgarni”

Zadanie 6 Rymowanka „Ja jestem książka”

Ja jestem książka

Ja jestem książka,

Twój przyjaciel szczery.

Na moich kartach
rysunki, litery.

U mnie litery
zbierają się w słowa,

LITERY

ze słów tych snuje się
baśń kolorowa.

Zadanie 7

KARTY PRACY 7

Posłuchaj wiersza o tym, co lubi Ada. Pokoloruj małe szare kota prowadzące do dymków, w których znajdują się ulubione rzeczy Ady. Powiedz, jaka jest twoja ulubiona: pożywka, zabawka, bajka.

Lubię bawić się lalkami
i przytulać z pluszakami.
Lubię zupę szpinakową,
i salatkę owocową.

Babki z piasku chętnie robię!
Książki też oglądam sobie!
Barbara Szczęśliwska

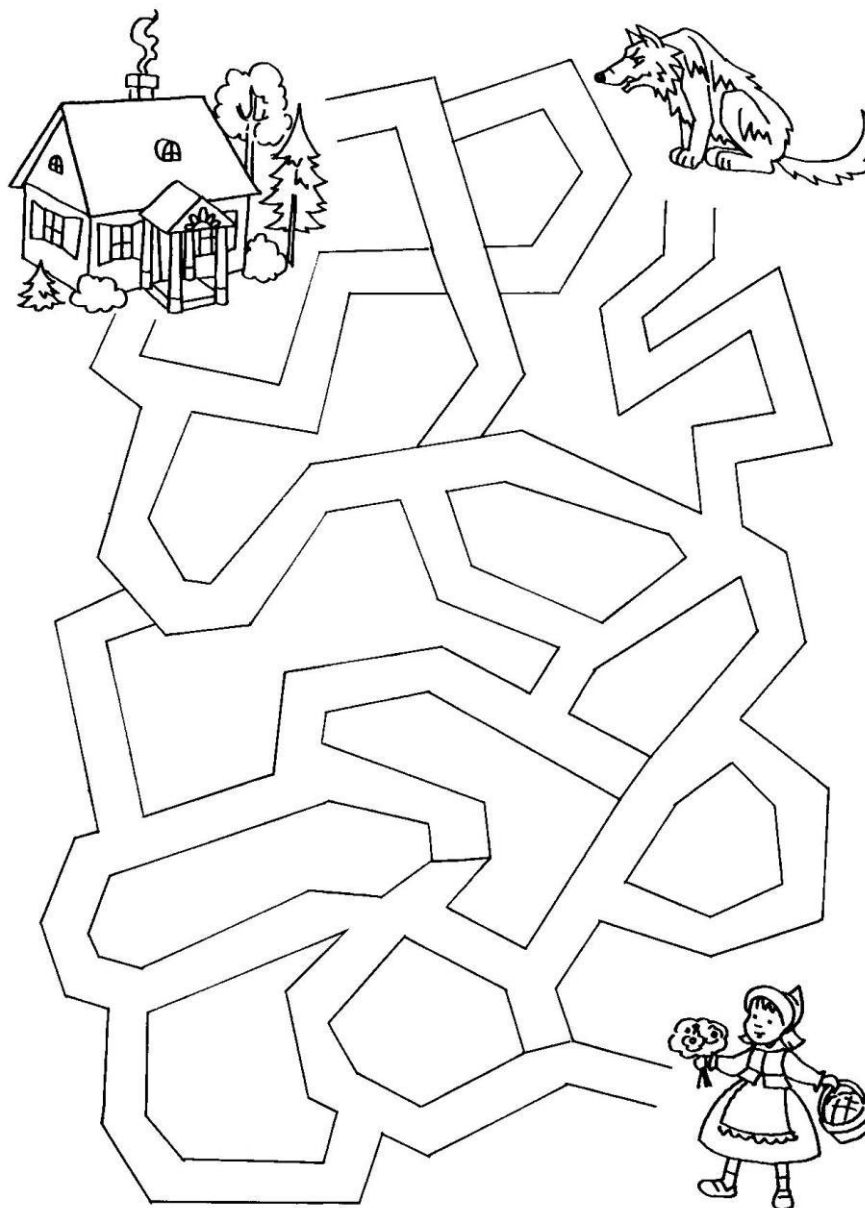
Policz czerwone książki. Powiedz, jakie kolory okładek mają pozostałe książki.

KARTA PRACY 8

Imię i nazwisko dziecka:

Grafomotoryka

Zaprowadź Czerwonego Kapturka do domku babci.
Uważaj na wilka oraz na zamknięte drogi w labiryncie.

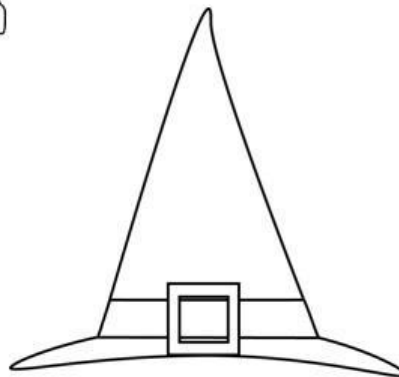
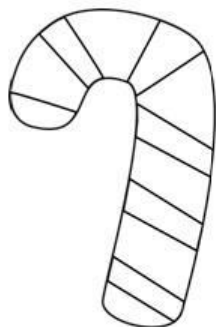
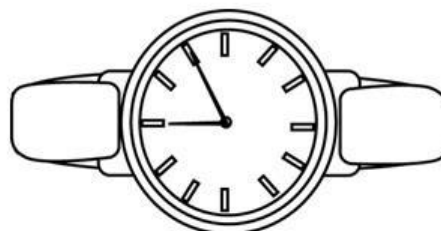
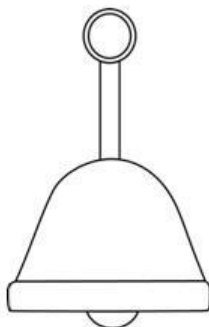
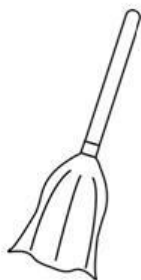
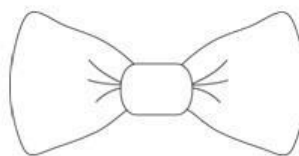
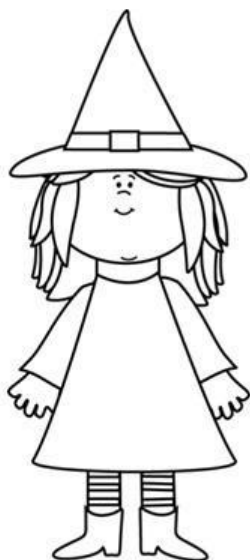

- 1** Rysuj po śladzie teatru kukielkowy. Ile jest wszystkich kukielek? Z jakich bałek mogą pochodzić?

- Narzucił na lewej kurtynie 6 czerwonych balonów, a na prawej 4 zielonych balonów.

POKOLORUJ TYLKO TE RZECZY, KTÓRE SĄ
POTRZEBNY DO STROJU CZAROWNICY

W KRAINIE BAJEK

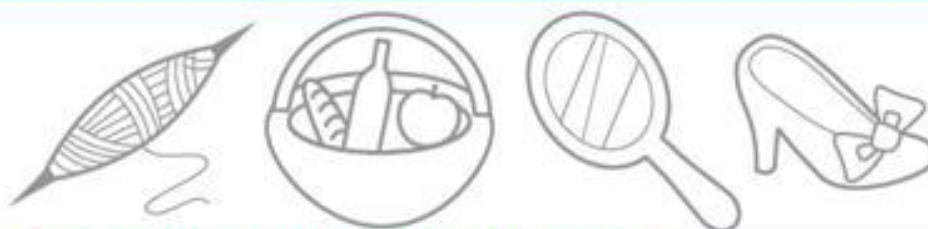
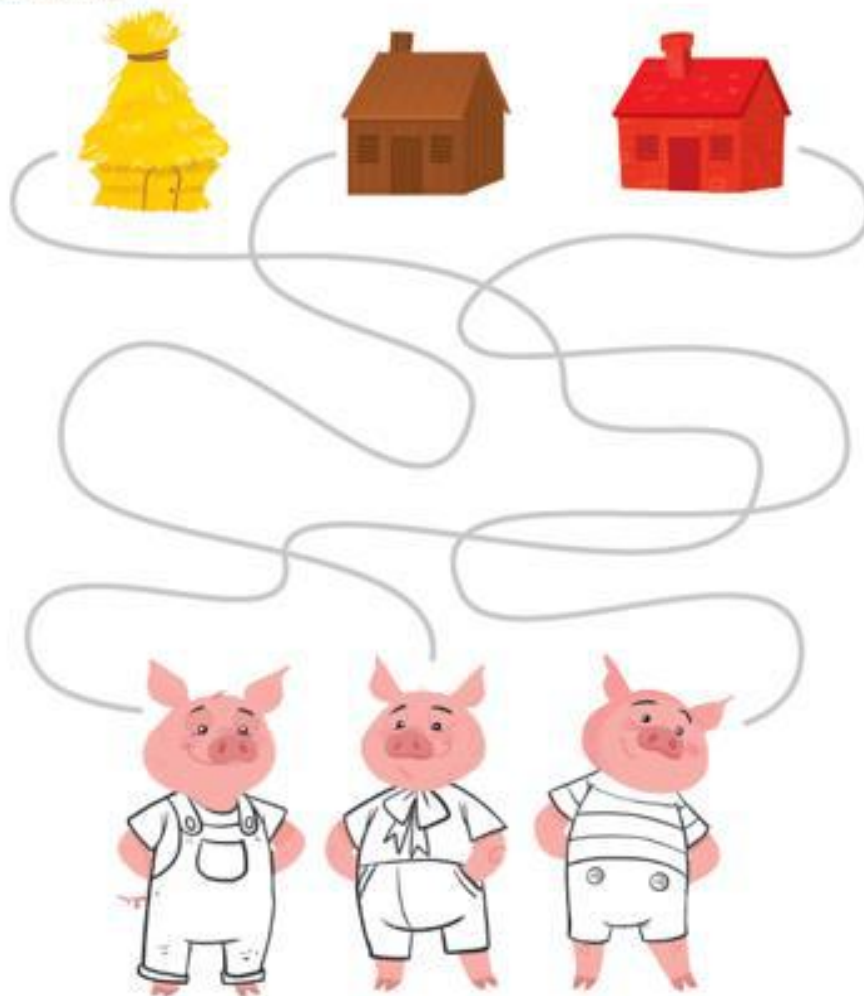
układanie bajkowych rytmów

Nazwij bohaterów bajek. Otocz pełną postać, która powinna się znaleźć w pustym okienku.

KARTA PRACY 12

Rysuj po śladach drogi świnek do ich domków. Pokoloruj ubranko każdej świnki na taki kolor, jaki ma jej domek.

Pokoloruj rysunki przedmiotów. Czy wiesz, z jakich baśni pochodzą?

KARTA PRACY 13

Powiedz, z jakich baśni pochodzą ci bohaterowie. Połącz postacie z odpowiednimi przedmiotami.

Ołocz pętlą właściwy cień Kota w butach.

KARTA PRACY 14

Popatrz na obrazek księcia, o którym marzy królewna. Wśród pozostałych obrazków, odśledź taki sam obrazek i rysuj po śladzie szarej pętli wokół niego.

Rysuj po śladzie drogę księcia do zamku.

Ćwiczenia do bajek - KOPCIUSZEK

Kolorujemy ilustrację, tnijemy wzdłuż linii, mieszamy karteczki i układamy obrazek.

KARTA PRACY 16 Czerwony Kapturek -znajdź różnice.

KARTA PRACY 17 Pokoloruj obrazki.

Zabawy ruchowe, ćwiczenia ruchowe

Zabawy ruchowe pomagają w nauce

-Stwarzając dzieciom możliwości intensywnego ruchu, rozwijamy w nich niezwykle właściwości ciała, ducha i umysłu. Jest to najcenniejszy posąg, w jaki możemy je wyposażać na długą drogę w ich dorosłym, skomplikowanym życiu - twierdził w swym opracowaniu "Ruch a bystrość umysłu i inteligencja" Wacław Gniewkowski, wieloletni badacz wpływu wychowania fizycznego na młodego człowieka. Większość zabaw ćwiczy umiejętność koncentracji, koordynację ruchową i wzrokowo-ruchową przydatną przy nauce czytania i pisania. Rozbudzają ciekawość związaną z poznawaniem świata, zatem sprawiają, że dziecko chętniej chłonie wiedzę.

Poniższe zabawy można wykorzystać w każdym domu, gdyż nie wymagają ani dużej przestrzeni, ani specjalnych rekwizytów. Szczególnie spodobają się dzieciom w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym

Zabawy tropiące

Zabawy tropiące, inaczej poszukiwawcze. Jedną z nich jest znana powszechnie zabawa w "ciepło-zimno". Rodzic chowa konkretny przedmiot, dziecko musi go znaleźć wyłącznie dzięki wskazówkom: ciepło, zimno.

Drugą zabawą, bardziej skomplikowaną są domowe podchody. Rodzic chowa w domu koperty z zadaniami. Dziecko znajduje je i wykonuje poszczególne polecenia np. zrób 10 przysiadów.

Zabawy ze sznurkiem

Potrzebny będzie sznurek długości minimum 1,5 m. Możecie sobie wyobrazić, że jest to most, wąż lub cyrkowa lina. Sznurek leży na podłodze, tworzycie z niego dowolny kształt. Zadań może być wiele:

- spacer po sznurku uważając by z niego nie "spaść"
- przeskakiwanie przez sznurek raz na jedną, raz na drugą stronę
- przejście po sznurku "stópkami", tyłem, bokiem

Zabawy z piłką

Piłka jest świetnym materiałem do zabawy, gdyż można ją wykorzystywać na różne sposoby, w zależności od wieku dziecka. Dla najmłodszych przedszkolaków wyzwaniem jest zwykle rzucanie do siebie piłki, starsze dzieci potrzebują już modyfikacji, np.

- Rzucanie piłki do celu. Wykorzystujemy wszystko to, co jest dostępne w domu: skrzynia, pudło, kosz na śmieci. Im starsze i zręczniejsze dziecko, tym dalej ustawiamy cel rzutu

- Piłka i kolory. Rzucamy do siebie piłkę wymieniając różne kolory. Na hasło "czarny" piłeczki nie wolno złapać. Jeśli jednak uczestnik chwyci piłkę, przegrywa lub wykonuje zadanie np. dziesięć podskoków.

Zabawa Ludzie do ludzi

Zabawa dla minimum dwójki dzieci. Osoba prowadząca włącza dowolną muzykę, w tym czasie dzieci tańczą, podskakują, chodzą na paluszkach (wszystko zależy od kreatywności uczestników). Podczas pauzy prowadzący mówi np. plecy do pleców i dzieci muszą się zetknąć daną częścią ciała.

Przeprawa przez rzekę

Spodoba się zarówno przedszkolakom, jak i starszym dzieciom. Na podłodze-rzece ustawiamy "kamienie": poduszki, kartki papieru, duże, drewniane klocki itp. Zadaniem jest przeprawa przez rzekę bez dotknięcia stopą "wody".

Taniec

Wspólny, swobodny taniec przy muzyce, która najbardziej wam odpowiada, to wspaniała forma ekspresji. Można wprowadzać elementy, które wzbogacą zabawę: paski krepiny, tasiemki, balony. Alternatywą jest "taniec na gazecie". Zabawa najlepiej sprawdza się w dużej grupie, ale można ją wykonywać również we dwoje. Puszczaając dowolną muzykę tańczycie na rozłożonej gazecie, nie wolno jednak dotknąć podłogi żadną częścią ciała. Z każdą następną rundą składacie gazetę na pół. Na koniec zliczacie liczbę rund.

Butelkowy slalom

Zabawa skierowana jest do dzieci od 5 roku życia. Ustawiamy 2-3 butelki w dowolnej konfiguracji. Uczestnik stara się zapamiętać ustawienie butelek, po czym zawiązujemy mu oczy. Dziecko musi przejść przez tor bez potrącenia przeszkód.

Linki z filmami i muzyką:

1. Bajka edukacyjna „W bibliotece” <https://www.youtube.com/watch?v=7TJtWPGdwSM\>
2. Piosenka o książkach <https://www.youtube.com/watch?v=GTPWU1L8LVw>
3. Piosenka „Kolorowa książka” <https://www.youtube.com/watch?v=2mSHF8PTq4A>
4. Film edukacyjny Czy to biblioteka? <https://www.youtube.com/watch?v=VkFhIN2xMbk>
5. Jak powstały pierwsze książki film <https://www.youtube.com/watch?v=5dHmwZRQ0FI>
6. Piosenka „Lubimy bajki” <https://www.youtube.com/watch?v=L2PQj85PYDY>
7. Piosenka „Baju-baj książeczko” <https://www.youtube.com/watch?v=Y2cnJ89KV4U>